

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:
060/517-82-82, Jelena

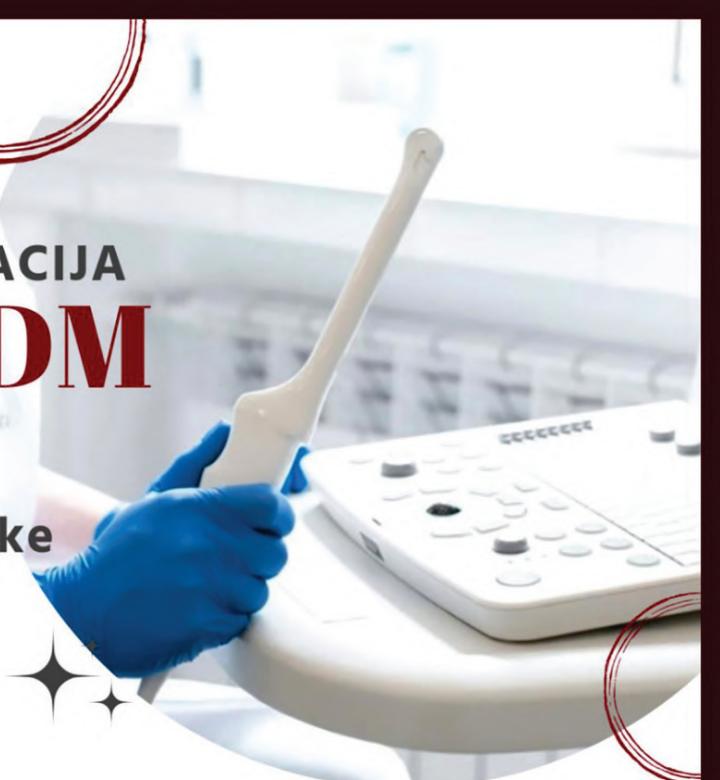
ULTRAZVUČNA ORDINACIJA ULTRAMEDM

>>> VAM NUDI USLUGE :

- ✓ Ultrazvučne dijagnostike
- ✓ Interniste
- ✓ Uslužne laboratorije
- ✓ Ginekološke preglede

Kestenova 10a , Starčevo

Preventiva kao lek

061/1614901

061/1614903

Слика

ПРВА ЛИТУРГИЈА у новом храму Огњене Марије

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXX

БРОЈ: 357

23. АВГУСТ 2023.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје
Креативни културни клуб

Главни
и одговорни уредник
Милена Јовишић

Редакцијски колегијум:
Петар Андрејић (основач),
Јордан Филиповић,
Зорана Штековић,
Предраг Станковић, Марко
Ивошевић, Далибор Мергел,
Петар Орешковић (спорт),
protoјереј Зоран Малетић (црква),
Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар
Јелена Грујић

Фото
СН; насловна: Исидора Јовић

Адреса
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Web:
www.starcevo.org.rs

E-mail
snovine94@hotmail.com

Телефони
013/631-144 (тел/факс)
063/565-752,

Штампа
ГРАФО КОЛОР 84 - Панчево

Тираж
1500

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут
су изашле јуна 1994. године.

Уписане су у Регистар штампаних
медија под бројем: NV000434
СИР - Каталогизација у публикацији НБС,
Београд 352(497,113)

///

Информатор СМЗ Старчево

ЛЕТЊИ ПРОГРАМ ПО 27. ПУТ У СТАРЧЕВУ

“Дани дружења 2023“

*Старчевачки летњи програм ове године почeo јe 29. јула,
а завршио сe 14. августa. У 17 дана одржанo јe шездесетак програма, а обележене су и обе месне славе*

Балерине

Овогодишњи старчевачки летњи програм започео је у суботу, 29. јула, наступом полазница Плесног студија “Балерина“. Двочасовни програм на Тргу неолита окупио је бројну публику. Мале балерине под будним оком Владиславе Пипи Војводић, показале су сјано увежбане кореографије које су одушевиле све присутне.

Свечаност у музеју

Програм је настављен у музеју, доделом признања “Заслужни Старчевац“ које додељује Месна заједница Старчево. Овогодишњи лауреати су: Јања Николић, ученица генерације ОШ “Вук Ст. Караџић“, Радован Перовић и Катарина Денингер за хуманост и хуманитарни рад, Културно-уметничко друштво

Додела признања КУД-у “Неолит“

“Неолит“ за допринос развоју културе у Старчеву и Добровољно ватрогасно друштво “Старчево“ за дугогодишње изузетно залађање у области заштите локалне заједнице од елементарне непогоде и пожара.

Предвече је, уз мноштво најмлађих у публици, на великој бини на Тргу одиграна дечија балетска представа под називом “Четири годишња доба“, а у изведби групе “Шарени сунцокрети“.

Након поподневних балетских тачака на ред је дошла свергрин музика за све генерације и укусе. Популарна Панчевка Нада Попаз, заједно са својим бендом, разгалила је публику извођењем ванвременских хитова домаће и стране поп-рок сцене.

Слава МЗ Старчево

Обележавање славе Месне заједнице Старчево, Огњене Марије, тј. Дане Старчева уприличено је 30. јула тачно у подне. Резање славског колача обавила су оба месна пароха, Зоран Малетић и Недељко Сенчанин, у присуству великог броја званица. Затим се присутнима обратио председник МЗ Старчево, Петар Андрејић пригодним говором. Потом је одржано свечано отварање нових просторија које ће корисити старчевачко удружења жена и пензионери, које се налазе у некадашњем кафићу ”Волејбол“, а чије је реновирање помогао Град Панчево. Бројне званице нису криле одушевљење с укусом осмишљеним ентеријером што ће корисницима омогућити да успешно остварују своје активности. Домаћини су, потом, за све госте приредили коктел у Свечаној сали Месне заједнице.

Поподне, од 17 сати, на Тргу неолита је одржан базар на ком је била богата понуда домаће хране, пића и рукотворина. Старчевци, али и њихови бројни гости који су дошли на месну славу, могли су да пазаре укусне домаће колаче, пчелиње производе, разне напитке, али и да рукотворине вредних жена понесу као сувенир. Своје штандове су имали старчевачки пчелари, дестилери, удружења жена "Еко кутак" из Качарева, "Веште руке" из Панчева, "Боназ Шандор" из Иванова и "Неолит" из Старчева.

Велики број пчелара окупило се на предавању које је истог поподнеда одржано у малој сали Дома културе. Присутне је поздравио и уводну реч дао Горан Станковић, председник Друштва пчелара "Старчево". О искуству и савестима о пчелињој испаши је затим говорио дугогодишњи пчелар Пера Шиц, а његов колега Драган Рончев је поделио своја запажања о стању на пчелињцима.

На Општинском стадиону одиграна је ревијална фудбалска утакмица између домаћег "Борца" и "Подунавца" из Белегиша, члана Српске лиге група Војводина. Гости су победили с резултатом 3:2 (2:1), а изванредна фудбалска представа

држала је пажњу многобројној публици. Овом приликом нови тренер старчевачког војвођанског лигаша, Текијашки, дао је прилику свим играчима да "осете терен".

Богат дечији програм отворио је мађионичар Игор Трифунов. Велики број деце окупило се са својим родитељима или бакама и декама на Тргу неолита око 19 сати да види магичне трикове. Неколико њих били су асистенти при извођењу трикова и тако покушали да открију Игорову магију. Сваки трик је испраћен са великим пажњом, а када би на крају уследило изненађење, деца су одушевљено аплаудирала.

Најављено дружење са великим кловном Пајом изазвало је огромно интересовање деце, али и одрасли, који су се ту затекли, су се добро забавили на овом шоу забавног кловна. Разне шале и штосеви изазивали су салве смехотреса. Деца су уживала у комуникацији са шаљивим кловном који је вешто успевао да их наслеје, а понекад и збуни својим пталицама. Тако је у раздраганој дечијој атмосфери завршен програм за најмлађе на Тргу неолита, а забава је настављена у луна парку на пијачном платоу.

У вечерњим сатима, 30. јула, на великој бини на Тргу неолита наступио је састав "Трио Крстић" из Панчева. Овај породични бенд састоји се од школованих музичара који су изванредно одабраним репертоаром који се састојао од домаћих и страних поп-рок хитова, али и са понеком песмом Томе Здравковића, дуже од два часа држали пажњу публике на старевачком шеталишту.

Трећи "дан дружења", а други дан славе, отпочео је такмичењем у видео-играма, односно у виртуелној кошарци, које је одржано у кафићу "Макс Бет". Након занимљивих партија као најбољи показали су се, овим редоследом: Никола Турина, Александар Турина, Лука Костић.

"Екс ЈУ Рок Фест" је манифестација која за циљ има да прикаже рок сцену осамдесетих година са простора бивше Југославије. Ове године одржано је њено петнаесто издање. Готово да нема музичара из тог периода који још увек свирају, а да нису наступали у Старчеву у току ових протеклих деценију ипо. Но, организатори су се потрудили да не буде дуплирања, па су највиши наступ босанскохерцеговачких музичких легенди "Дивље

јагоде" и трибјут бенд који изводи музику загребачке групе "Азра". Али, због болести оснивача и лидера групе из Бихаћа, Сеада Зелета Липоваче, њихов наступ је морao да буде одложен. У помоћ су пристигли домаћи "Партибрекерси", па је наступила ова група, која је иначе свирала на првом "Екс ЈУ Рок Фесту" који је 2009. године одржан на Општинском стадиону. Прштало је Тргом неолита у ритму чврстог рокенрола, а публика је узивала у лепој вечери и доброј музici до касно у ноћ.

Првог avgустовског дана у Клубу инвалида рада одржан је турнир у доминама. Након одигравања "на две добијене" партије, свако са сваким, прво место и златну медаљу освојила је Данијела Вукмировић, сребрна медаља је припадла Зорану Радојичићу, док је треће место освојио Вујадин Вукосављевић.

Предвече је у "Макс Бету" одржан наставак надметања у виртуелним спортивима, овај пут "ФИФА" и "ПЕС". Велики број такмичара и узбудљиве партије које су потрајале до касно у ноћ. У игри "ФИФА" најбоље се показао Стефан Малицањ, други је био Владимира Перић, док је треће место припало Душану Живковићу. У игри "ПЕС" прво место освојио је Владимира Луковић, друго Бојан Стјепановић, а треће Марко Вучић.

Мажореткиње

На Тргу неолита у вечерњим сатима наступиле су мажореткиње Плесног студија "Лана". Програм је отворен наступом групе малих Старчеваки које од прошле године тренирају у свом месту мажорет. За мастрално изведену тачку са пунфама награђене су великом аплаузом. Публика је касније могла да их види у заједничким тачкама са колегиницама из Панчева које такође тренирају у "Лани". Да су наше девојчице талентоване за мажорет говоре и награде које су овог лета освајале на такмичењима, па су извеле за старчевачку публику и награђене кореографије. У завршници наступа, Богдана Келча, тренер из Плесног студија "Лана", позвала је децу из публике на подијум да им девојчице које су наступале покажу основне позе у мажорету.

Музеј историје Старчева већ другу годину организује "Неолитску ноћ" у склопу "Дана дружења". Уторак, 1. августа, врата овог својеврсног музеја била су отворена од 21 до 24 сата. Ове године програм је био богатији за један садржај више. Посетиоци су прво могли да погледају видео-пројекцију испред музеја - неколико кратких филмова који приказују како су текла ископавања на локалиту "Старчево-Град", који оживљавају живот у једном неолитском насељу, али и да се упознају са пројектом Научно-истраживачки центар и археолошко-туристички парк "Неолитско Старчево". Затим их је у музеју чекао водич обучен у неолитску одежду са којим су заинтересовани могли да се фотографишу. Посетиоци су разгледали сталну поставку "Старчево кроз векове" и сазнали више о старчевачкој култури и Банатској војној граници, обилазили реплику неолитског насеља у дворишту музеја и изложбу старих разгледница у галерији музеја.

Неолитска ноћ

пласирао Владимир Филиповић, док је бронзани пехар припао Немањи Мојсиловићу. Жири је био састављен од проверених гурмана и ловаца у следећем саставу: Зоран Козаченков, Иван Петровић и Раде Предовић.

"Мајстор Марио снове остварио" - представа је за децу у режији позориштанца "Јеленица". Мајстор Марио је омиљени мајстор свих дечака и девојчица. Он је симпатичан, поштен, вицкаст, сналажљив. Он долази у сан девојчице Лене, која игра игрицу. Мајстор Марио је главни лик игрице, и Лена покушава са њим да ослободи заробљену принцезу. Како би је ослободили, Марио и Лена морају да превазиђу разне препреке и савладају многе непријатеље, а главни јунаци до краја представе схватају да не треба повређивати друге и чинити им лоше ствари, као и да не треба бити лакомислен и веровати свима. Многобројни малишани уживали су те вечери у представи која је одиграна на бини на Тргу неолита.

Књижевно вече

Књижевно вече Снежане Милојевић одржано је у галерији старчевачког музеја. Гошћа из Прокупља, књижевница Снежана Милојевић, доктор је филолошких наука из области

На дан Светог Илије у среду, 2. августа, у кафе-бару "Чаплин" је одржан ловачки котлић. Учествовала су четири тима, а велики број љубитеља овог гастрономског ужитка могли су по завршетку такмичења да пробају најбоље оцењени ловачки гулаш. Сви су били изузетно укусни па су нијансе одлучивале о распореду медаља. Зоран Петровић је овога пута припремио најквалитетнији гулаш и освојио прво место, а одмах иза њега се

српска и компаративна књижевност са теоријом књижевности, а ради на Филолошком факултету у Нишу. Паралелно са истраживачким радом пише приче и путописе, есеје и књижевне критике. Те вечери, у музеју, промовисана је њена збирка прича под називом “Сумпоровита вода“ у издању “Кључ издаваштва“. О књизи је говорила ауторка и уредник издања Милан Трковић, а разговор је водио Дарко Јешић, књижевник из Старчева.

Једна од забавних игара за најмлађе са најдужом традицијом на “Данима дружења“ свакако је “бициклеријада“. И ове године окупило се велики број бициклиста којки су се такмичили у спорој возњи двоточкаша. У категорији млађих, прво место припало је Павлу Манчићу, друго Милици Бекић, а треће Ивану Барићу. Код оних старијих, најспорије је до циља возио Стефан Секулић и тако освојио прво место, док су други и трећи били Матеја Миодраг и Михајло Исаиловић.

Турнир у пикачу је одржан поподне, 3. августа, у кафебару “Чаплин“ и то у обе конкуренције. Код девојака, прво место припало је Милици Станковић, друго Ивана Веса, док је бронзану медаљу освојила Ивана Ердељанац. У мушкој конкуренцији било је више учесника и играло се по куп-систему. Након двочасовног надметања, златну медаљу је освојио Милош Стојановић, друго место је припало Владимиру Јоковићу, а треће је освојио Бранко Ивановић.

Пикадо

“Чајанке“ представио се Иван Гердић, извиђач и узгајивач папагаја, који је дошао је друштву једног свог љубимца.

На крају, тог четвртка, 3. августа, на летњој сцени одржан је концерт састава “New Pan Quartet“ којим је руководио професор Бојан Тирменштајн. За ову прилику, музичари су изводили класичну, популарну и филмску музику на класичан начин, а на одушевљење великог броја посетилаца који већ традиционално долазе на ову веома занимљиву и све популарнију музичку изведбу. Пријатни тонови гудачких инструмената пловили су Тргом неолита скоро сат и по времена, а кулминација вечери уз салве аплауза, додела се у средишњем делу концерта, на интерпретацији Шостаковичевог Другог валцера из “Свете за оркестар“ и добро познате музике из филмских хитова уз које су одрастале многе генерације.

У “Кафаници код Терзе“, својеврсном шаховском клубу, првог петка у августу одржан је шаховски турнир. Надметало се 11 такмичара, а играло се по лига-систему, свако са сваким. Турнир је судио међународни шаховски судија, проф. мр. Стефан Павлов. Првопласирани и другопласирани такмичар су

Поподневни програм настављен је у музеју, шестом “Чајанком“. У питању је представљање Старчевца који делују у различитим сферама друштвеног живота у нашем месту. Публика је и овај пут уживала уз шољицу чаја у причама четири госта чија су казивања била употребљена фотографијама на видео презентацији. Прво се представио Радивој Ђосић, рагби тренер у РК-у “Борац“ и јуниорске репрезентације Србије. Затим је Катарина Денингер говорила о свом хуманитарном раду и активностима Удружења “Мајке са троје деце“ чији је оснивач. Реч је затим дата Пери Шицу, дугогодишњем искусном пчелару, а приступни су могли да пробају и његову “медовачу“. У завршници ове

имали исти број посна, али је због међусобног дуела златна медаља припада Радету Станковићу. Други је био др. Миша Соколовић, док је треће место и бронзана медаља припада Михајлу Гавранчићу.

Турнир у малом фудбалу игран је у два дана - 3. и 4. августа. На Општинском стадиону окупило се 12 екипа и могао је да се види одличан фудбал на травнатој подлози централног терена на коме игра ФК "Борац". После дводневне серије неизвесних мечева, треће место освојила је екипа "Лукић и другари", сastављена од играча из многих места јужног Баната, док је у фантастичној финалној утакмици између екипа "Градња Стојановић" из Старчева и панчевачких "Цокера" успешнија била екипа из суседног места победивши с резултатом 5:3. Победници су добили пехаре, медаље, робне награде и чек на 100.000 динара.

Седми "дан дружења" завршен је програмом на Тргу који је припремила играоница "Бамбilenд". Мноштво наших најмлађих суграђана, заједно са својим родитељима или бакама и декама, дружило се на креативној радионици. Прављење фигура од пластилина, сликање бојама и друге занимације држале су дugo деци пажњу, а атмосфера је била забавна и весела.

Дружење с децом

Рагбисти

Међународни сусрет рагбиста на рагби терену Општинског стадиона није покварила ни јака киша! Ветерани игре с јајастом лоптом, екипе "Челика" из Зенице, "Дорђола" из Београда, вршачких "Мамута" и домаћег "Борца", одиграли су међусобне мечеве у којима су им се придружили и иски играчи који су за ову прилику допутовали из Америке, Холандије, Данске, Шведске и Немачке. Након мечева, сви су се окрепили и славили сусрет до касно у ноћ, а лопте време никако није утицала на добро расположење.

Шампиони јамба

Турнир у јамбу одржан је 5. августа у Клубу инвалида рада. Од осам такмичара који су бацали коцкице, није било великог изненађења. Душко Радосављевић је освојио прво место и златну медаљу, друга је била Данијела Вукмировић, а треће место поделили су са истим бројем посна Милан Арсенијевић и Бранислав Живковић.

На општинском стадиону поподне, 6. августа, одржан је "Салетов меморијал", такмичење у припремању банатског гулаша. Као најбољи мајстори су се овога пута показали "Дебельјани", екипа коју су чинили Стanoјевић, Живковић, Вењац, Симић и Календерац. Друго место је припало екипи "ФК Борац" за коју су гулаши припремали Матијашевић, Петковић и Митровић, а пехар за треће место је заслужила екипа "Школски" у којој су били Цетић, Стојановић и Јокић.

□ У недељу, 6. августа, на стрелишту код хиподрома окупили су се ловци. По три такмичара из 11 екипа се трудило да буде што прецизније и обори што више глинених голубова. У екипној конкуренцији најбољи су били ловачи из "Унире" из Уздине, друго место су освојиле компаније из Омољице, а треће место Брестовчани. Најбољи стрелац је био Цвета Остојин из Уздине.

Најснажнији Старчевци су се потом огледали у једној од најстаријих спортских дисциплина - бацању камена с рамена. Турнир је одржан на Општинском стадиону. Треће место у овом освојио је Страхиња Јовановић, друго, и сребрна медаља, припало је Миленку Смиљанићу, док се најсајнијим одличјем окитио Дарко Јанићевић.

екипу "Мујке и пријатељ" и освојила прво место на овом турниру. За победничку екипу играли су Петар и Слободан Станковић, финалисти су Слободан Пејић и Мирослав Драмићанин док су Стефан и Душан Календрац освојили бронзане медаље. За турску екипу су наступали Јавер, Мурат, Капирбаба и Фердих.

Потом је на Тргу неолита одржана је презентација кикбокса од стране школе овог спорта која већ годину дана постоји у нашем месту. Десетак полазника ове школе је на Тргу, испред бине, демонстрирала ову борилачку вештину.

На крају вечери публика је могла да ужива уз "Бећарско вече", монодраму у изведби Миленка Павлова, нашег познатог глумца. Музичку подршку овој веселој монодрами на хармоници је пружио Сорин Больанац, врхунски музичар и некадашњи директор Дома културе у Банатском Новом Селу. Многобројна публика на тргу те вечери је скоро сат и по времена уживала у наизменичном смењивању музичког и драмског дела програма, награђујући вишеструким аплаузима расположеног глумца.

На концерту КУД-а "Неолит", који је због лошег времена одржан у великој сали Дома културе, наступили су дечији ансамби са две тачке - "Игре из Пирота" и "Игре Кривог Вира", потом је група ветерана извеле "Игре из Лесковца" и "Игре из Груже", док је омладински ансамбл извео три кореографије - "Игре из Пчиње", "Игре Биначке Мораве" и Влашке игре. Пуном салом одјекивали су аплаузи након сваког од ових наступа.

Неколико десетина малишана окупило се на традиционалној "ролеријади" која је приређена на старчевачком штаплишту. Након получасовног дружења и вожње, сви учесници су могли да окушају срећу у својеврсној лутрији на којој су награде биле: чоколаде, мајице "Дана дружења", диня и опрема за ролање.

Једанаестог дана летњег програма у уторак, 8. августа, у кафе-бару "Чаплин" је одржан турнир у стоном фудбалу. Такмичење је попримио и међународни карактер јер се поред домаћих пријавила и екипа радника из Републике Турске. У борби за треће место екипа "Календрац" се сусрела са екипом "Бабе" и победила с резултатом 2:0 па су турски држављани остали без медаље. У финалу је екипа "Пеки и тата" савладала

Среда, 9. август, слава је старчевачке православне црквене општине. Окупљање поводом празника почело је још у препорневним часовима на литургији која је одржана у част светог Пантелеје, а потом и свечаним ручком за званице који је приређен у црквеном дому. Поподне и предвече, много Старчеваца и њихових гостију обилазило је традиционални вешташар у порти цркве.

Славски дан измамио је у штетњу много наших суграђана. У друштву најмлађих, најпре се ишло у порту цркве, а потом и на Трг где се одржавало мађоничарско вече. Иначе, много је програма ове године намењено најмлађима. А они су могли да уживају и ове вечери у забавним и интерактивним триковима које је изводио мађоничар Срђан.

За крај вечери био је предвиђен концерт домаће рок музике на бини на Тргу. Панчевачки састав "Козмо рок бенд" под Мизгетовим вођством, а са Миличним гласом, ређао је старе, домаће хитове. Раздрагана публика је весело ћускала. Једно лепо и пријатно августовско вече завршено је на бис.

Због велике количине кишне која је падала дан након Пантелеје, турнир у баскету није одигран на тартан-терену у школском дворишту, како је планирано, него у школској сали.

На овом турниру такмичили су се млађи пионире подељени у седам екипа. Треће место је освојила екипа "Денвер" док је финална борба била изузетно интересантна. Први меч је добила екипа "Баскетапши" с резултатом 5:3. "Булси" су узвратили победом од 5:4 у другом дуелу, а у мајсторици су "Баскетапши" ипак сломили отпор "Булса" и тесном победом од 5:4 освојили златну медаљу и пехар на овом турниру.

Турнир мини-баскет

Представа за децу "Приручник за залубљивање" у ММБ продукцији која је одржана у предвечерњим часовима тринаестог "дана дружења" окупила је велики број малишана на Тргу неолита. Деца су са великим пажњом пратила причу о бубамари, вуку и зеки који се боре да сачувају шуму од злог бубара који је дошао да уништи дрвеће како би раскрчио шуму за изградњу тржног центра. Представа је кроз разне ситуације, заплете и песме послала позитивне поруке о љубави, пријатељству, а борби за очување природе, као и о штетности игрица на мобилним телефонима, на шта су деца из публике лепо реаговала, а глумце наградила велике аплаузом.

Представа

Концерт најлепших звукова незаборавних мелодија у извођењу вокално-инструменталног састава "Трио Рапсодија" затворио је програм за четвртак, 10. август. Трио негује староградску музiku, популарне романсе и шлагере са ових простора,

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
"Информисање у ло-
каљној заједници".

У оквиру овог пројекта
реализовани су неки од
текстова у овом броју
"Старчевачких новина".

као и домаће севергрин мелодије али у новим аранжманима и необичном споју вокала, виолончела и клавира. Реч је о музици за све генерације и за сва времена, која је пријала публици окупљеној на Тргу неолита.

На турниру у ремију који је одржан у петак, 11. августа, у просторијама Клуба инвалида рада, као најбољи се показао Вујадин Вукосављевић. Друго место и сребрна медаља припадаје Стеви Милакари, док је у борби за треће место Данијела Вукмировић победила Золтана Чизмара.

Турнир у ремију

Као завршни велики догађај овогодишњих "Дана дружења", од 11. до 13. августа одржан је ноћни извиђачки оријентациони вишебој. Учествовали су одреди извиђача из Крушевца, Ниша, Кикинде, Сремске Митровице и Београда док су се као гости појавили извиђачи из Бањалуке, Велике Плане, Шапца и Панчева. Такмичило се у три конкуренције. У категорији полетараца и пчелица прво место је припало старчевачкој екипи "Леопарди", други су били "Лунетови полетарци" из Београда, док је треће место освојио (опет) старчевачки тим под једноставним именом - "Извиђачи". Код млађих извиђача прво место

Скаути у строју

су освојили београђани из одреда "Н.Х.М.М. Лунс". Друго место је припало скаутима из нишког одреда "Лола" и извиђачима из Сремске Митровице. У најстаријој конкуренцији извиђача и плањинки најбољи су били "Мравоједи" из одреда "Јастреб" из Крушевца, чијем одреду је припало и треће место, односно екипи "Мрмоти". Сребрне медаље су освојили скаути из Кикинде са екипом "Картагина". На затварању акције, Емилија Mrђан је, у сарадњи са Штабом акције, направила једно слатко изненађење, мафине за све учеснике вишебоја са обележјима старчевачког одреда извиђача поводом двадесетогодишњице непрекидног рада.

Мноштво публике на концерту народне музике

Заљубитеље добре народне музике приређен је концерт на Тргу неолита. За добру атмосферу побринуо се оркестар "Вихор" и десетак извођача: Тања Симоновска, Биља Јабука, Весна Трајковић, Стефан Ивановски, Дејан Јанић, Зоран Стефановић Џиги, као и добро познати наши суграђани Алекса Милетић на фрули - "Златна фрула Србије" за 2023. годину, Кристијан Туба - такмичар у "Звездама Гранда" и талентовани Милош Савић и Далибор Дача Стојановић. Било је весело те вечери, а неки су и коло заиграли испред бине.

Турнир у тенису одигран је у суботу, 12. августа на терену у Шумицама. Поред искусних играча и проверених асова старчевачког тениса, овога пута предност је била на младом и перспективном Алексију Дробњаку који је са својих 13 година победио све конкуренте и освојио златну медаљу. Друго место је припало Марку Арсићу, а треће место и бронзано одличје је понео Милош Родић.

Последњег планираног дана летњег програма оджран је турнир у баскету за пионире. Златна медаља је отишла у Панчево, а освојила ју је екипа "Виртус баскет". Другопласирана је била екипа "Баштенска", а треће место је освојила екипа "Борца". За најбољег играча овог турнира је проглашен Урош Живановић. Након одиграног турнира у баскету организовано је и такмичење у тројкама. Најбољи "тројкаши" је био Његош Алексић, друго место је припало Урошу Живановићу док је треће место освојила Сара Терзић.

Пионери

Један од најпосећенијих програма на "Данима дружења" је изложба кућних љубимаца. Ќако је и ове године померен датум њеног одржавања због лошег времена, опет се окупило велики број наших најмлађих суграђана који су заједно са својим родитељима или бакама и декама, повели своје љубимце до парка у центру Старчева. Наравно, поново је највише било куца свих раса и узраста, али било је и маца, папагаја, зечева, па чак и једна корњачица и два јарста! Дружење је потрајало, а сви љубимци који су продефиловали парком, добили су награду у виду хране или посластице. Ко шта воли,

Овогодишњи програм затворили су кошаркаши, тачније пионери, који су свој турнир одиграли седамнаестог, накnadног дана летњег програма. На терену у кошаркашком дворишту надметали су се у баратању кошаркашком лоптом, а најбоље су се показали "Чикаго булси", који су освојили прво место и златну медаљу. Другопласиран су били "Булси", а трећи "Лејкерси". За играча турнира проглашен је Петар Славковић, који је био најпрецизнији и у такмичењу у шутирању за два поена, док су се иза њега нашли Горан Терзић и Ђорђе Иванов.

Млађи пионери

Тим СН
Милена Јовишић, Предраг Станковић,
Пешар Андрејић, Дарко Јевић

РЕЦИКЛИРАЈМО!

Придружите нам се у очувању наше планете! Рециклија ПЕТ амбалаже је једноставан начин да заједно смањимо загађење и сачувамо ресурсе. Свака пластична флаша коју рециклирате чини разлику. Ваш допринос има директни утицај на очување природе и будућности наших генерација. Укључите се данас - рециклирајте ПЕТ амбалажу и будите део позитивне промене.

Сваки гест добре воље има велики ефекат!

* * *

Јавите се Месној заједници Старчево на телефон: 013/631-144 ради додатних информација где, кад и како можете одлагати пластичну (ПЕТ) амбалажу у рециклажне контејнере.

МЗ Старчево
ЈКП "Старчевац"
ЈКП "Хигијена"

RAFAELO
ZA VAS RADI 0-24h

* * *

HVALA VAM ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

КУПУЈЕМ ЗЕМЉУ
У СТАРЧЕВАЧКОМ АТАРУ
ПЛАЋАМ ДОБРО!

Телефон> 063/341-780

**"Kutak za ukusan trenutak
Kod PETROVIĆA"**
наš tim traži pojačanje !

**Potrebni radnici za rad u
fast food-u, sa iskustvom**

Plata 60.000 + prijava

062/ 85-84-637

**Starčev
Borisa Kidrića bb**

PREPOZNATLJIVOГ KVALITETA I UKUSNO!
TO MOŽE SAMO KOD PETROVIĆA!

trgovinska radnja
MAKI JEDAN
kod ambulante

***ROBA ŠIROKE ПОТРОШЊЕ**

***ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ**

RADНО ВРЕМЕ 24h

ДОДЕЉЕНА ПРИЗНАЊА “ЗАСЛУЖНИ СТАРЧЕВАЦ“ ЗА 2023. ГОДИНУ

НАШИ ХУМАНИ И ВРЕДНИ СУГРАЂАНИ

Од пре четири године Месна заједница Старчево додељује признања појединцима и колективима који су се нарочито истакли у локалној заједници. Установљавање признања “Заслужни Старчевац“ плод је опредељења да се награде резултати и залагања наших суграђана и поспеши их на даљи успешан рад. Овогодишња признања урученa су, поводом Огњене Марије, Дану Старчева, на свечаности одржаној у нашем музеју 29. јула. Ове године додељена су три поједнична и два колективна признања.

Плакета “Заслужни Старчевац“ је најпре урученa Јањи Николић, ћаку генерације Основне школе “Вук Стевановић Каракић“. Јања је неко ко је веома снажно мотивисан да учи и да напредује. Заинтересована је за различите области, успешно је испуњавала све школске задатке, и тиме показала висак ниво одговорности према свим обавезама које су јој постављене. Због тога је награђивана и посебним дипломама. Омиљена је међу другарима и увек спремна свима да помогне. Њена поузданост, као и висок степен емпатије, кrase њену личност. Одговорна је, вредна, поштена, самокритична и слоквентанта Доста чита, има богат речник, и изузетно је вешт говорник. С обзиром на то да има широка интересовања, лако повезује ствари и појмове из различитих области што је данас међу ученицима веома ретко. Оно што употребљује Јањину личност је њена потреба да што више употреби своје знање, али не због оцсне. Као и свим добитицима, признање јој је уручено председнику Месне заједнице Старчево Петару Андријићу.

Кроз приче о храбrosti и великодушности, откривамо како мала дела добrote могу имати огроман утицај на заједницу и друштво у целини. Ови хероји хуманости нису само доносили олакшање и утеху онима у невољи, већ су

Награђени Старчевци

и подстакли позитивне промене и оснажили друге да се укључе у хуманитарни рад. Управо због тога, ова свечаност имала је посебан значај јер је омогућила да се јавно призна њихов изузетан допринос и искаже захвалност што својим примером показују како свако од нас може бити носилац позитивних промена у друштву.

Радован Перовић је рођен у Панчеву 1976. године. Живи са супругом Бранком и сином Предрагом. До сада се често укључивао у хуманитарне акције и вишеструк је добровољни давалац крви. Један од највећих подвига је одлазак из Старчева на ходочашће у манастир Острог. Под геслом “За нашу децу, пут ка свецу“ прикупљено је преко милион динара која су донирани децијем одељењу панчевачке болнице. Радован Перовић, за нарочито исказану хуманост и солидарност, добио је признање “Заслужни Старчевац“.

Катарина Денингер је рођена 1983. године. Живи у Старчеву са супругом и троје деце. Основала је 2016. године удружење мајки са троје деце. Тада је организовала потписивање петиције за измену Закона о породичним односима у делу давања накнаде родитељима са троје и четврроје деце

које је потписало 100.000 људи и измена Закона је усвојена. Организовала је запошљавање око 1000 чланова великих породица у локалним самоуправама. Организовала и учествовала у великом броју хуманитарних акција у којима се годишње подели више тоне хуманитарне помоћи. Фондација Ане и Владе Дивац, у сарадњи са Европском унијом је ове године предложила за звање “Херој Србије“ које је и добила. Катарини је, за дугогодишњи хуманитарни рад, уручено признање “Заслужни Старчевац“.

Фолклорна игра се у нашем месту негује још од давне 1968. године и све до 2011. функционисао је у склопу Дома културе. Од тада се издава у засебно друштво под називом КУД “Неолит“. Друштво данас броји око 150 чланова подељених у више група: школа фолклора, млађа и старија деција група, омладински ансамбл, извођачки ансамбл и народни оркестар. Културно-уметничко друштво “Неолит“ је учествовало на бројним домаћим и међународним фестивалима на којима су достојно представљали наше место и нашу земљу. За допринос очувању традиције и развој културе у нашем месту, у име старчевачких фолклораша признање је примио Урош

Бан.

Добровољно ватрогаштво има дугу традицију на овим просторима. Добровољно ватрогасно друштво “Старчево“ је најстарије организовано удружење у нашем месту. Основано је давне 1891. године. Друштво има формирану ватрогасну јединицу, кадровски опремљену са младим ватрогасцима који су стекли адекватно ватрогасно образовање. Ватрогасна јединица ДВД-а “Старчево“ је спремна да у сваком тренутку одговори брзом интревенцијом по питању како гашења пожара у самом насељу и његовом атару, тако и у случајевима других елементарних непогода и потребе за спашавањем унесрећених. Признање је, за изузетан допринос развоју локалне заједнице, у име ДВД-а “Старчево“ примио је Стефан Павлов, ватрогасни официр и секретар старчевачког добровољног ватрогасног друштва.

СВЕТОВНИ И НЕБЕСКИ ЖИВОТ МАНАСТИРА ВОЈЛОВИЦА

Средњовековни бисер православља

Тачно време и околности настанка манастира Војловица нису нам познати. Најстарији сачувани писани траг потиче из 1542. године. Пronалази се у једној књизи, штампаној четири године раније у чувеној штампарији Божидара Вуковића у Венецији. Наиме, у Вуковићевом "Зборнику" тадашњи војловички игуман Партензије својеручно је забележио: "Ја, грешни јеромонах Партензије, игуман манастира Војловице, купио сам ову књигу за двадесет гроша од јеромонаха Илариона из манастира Дечана, 7050. године од стварања света, а 1542. године од рођења Христовог. У то време било је тридесет и шест јеромонаха, ћакона и монаха са мном у животу". На то да је војловачки манастир морао бити основан доста пре 1542. године, осим немалог броја монаха који је у њему живео, показали су резултати важних архитектонских и археолошких истраживања. На то упућују и разна предања, од којих нека заслужују више пажње. Како је у 18. веку записано, манастир Светих арханђела у Војловици задужбина је српског деспота Стефана Лазаревића и потиче из 1405. године. Потврде за ово предање нема, али ако знамо да је те године деспот Стефан издао бројне ктиторске повеље, можемо претпоставити да је једна била намењена и манастиру у Банату, али она данас није сачувана. У прилог томе да је манастир основан почетком 15. века стоји чињеница да се у Војловици већ вековима негује поштовање преподобног Гргорија, локалног подвижника чије се мошти и данас чувају у манастирској цркви. Он је, сагласно предању, био Синайт, припадник монашког покрета који је настао половином 14. века у Византији и врло брзо, у време кнеза Лазара и деспота Стефана, преплавио и српску земљу. У сваком случају, манастир Војловица је један од најстаријих споменика српске културе северно од Саве и Дунава.

Манастир Војловица - у непосредном суседству Старчева

Током 16. века манастир Војловица је поменут још неколико пута. У 18. веку, приликом аустријско-турских ратова, овај манастир је три пута био тешко разорен и сваки пут посвећено обновљен. Турци су најпре у време игумана Виктора 1716. године спалили цркву и у њој тројицу монаха. Друге монахе су посекли, а неке повели у ропство. Пошто се један од тих монаха, Мина, вратио из ропства, 1730. године обновио је ово свето место и његово братство. Већ након осам година манастир је поново пострадао и поново био обновљен. Том приликом, 1752. године игуман Пајсије Милутиновић саградио је нову припрату. Последње разарање манастир је претрпео 1788. године и за три године, у време игумана Никанора Стојановића, обновљен је. На прелазу у деветнаест век, војловачки игуман је био знаменити Јоаникије Милковић (1796-1822), сликар и писац "Повести општежитељнога манастира Војловице", коју је издао у Будиму 1801. године. Књига о Војловици је једна од првих монографија српских манастира. У овој књизи игуман Јоаникије је укратко приказао историју свог манастира настојећи да сачува манастир од

ненаклоњене политицеске Бечког двора. Једновремено, игуман се трудио да цркву украси новим иконостасом и зидним сликарством. Крупне градитељске подухвате остварио је игуман Теодосије Црњански који је 1836. године подигао нову припрату са звоником а ускоро и нову зграду конака. Услед револуција 1848-1849. године манастир је накратко опустео. Крајем 19. века дошло је до промена у архитектури цркве. Том приликом уклонења је и купола. На прелазу у 20. век краће време је војловички настојаје био учени Емилијан Радић, а потом игуман Гаврило Ананијев (1901-1921) који је 1911. године порушио раније изграђену зграду и подигао нову, која и данас постоји. У време Првог светског рата (1914-1918) манастир је накратко опустео. Током Другог светског рата (1941-1945) у Војловици су били затворени црквени великородостојници и угледни духовници који су представљали отпор нацистичкој Немачкој, између осталих и патријарх Гаврило Дожић и епископ Николај Велимировић. На територији манастира је шездесетих година прошлог века изграђено постројење рафинерије нафте, што је створило неизвесност у по-

гледу опстанка монашког живота и саме средњовековне цркве. Манастир је затворен. Од 1981. до 1988. године спроведени су систематски архитектонски и рестаураторски радови на цркви Светих архангела, пропраћени археолошким истраживањима, који представљају последњу велику обнову ове светиње.

Данашњи изглед цркве манастира Војловице представља резултат више фаза градње које су добро уочљиве на самој грађевини. Првобитна црква је била скромних димензија (са спољне стране 8,80m x 27,50m), изграђена од камена и опеке. У њеној основи био је уписан крст, сачињен од изузетно издуженог олтарског простора и дубоких правоугаоних певничких простора. У центру грађевине постављена је осмострана купола. На западној страни продужавала се невелика припрата над којом се издизала слепа купола. Због ових елемената, војловачка црква припада групи споменика рашке архитектонске школе. Први њени представници су Студеница, Жича и други, а током 15. и 16. века у том духу су изграђени и други споменици. Другој фази градње припада Пајсијева при-

прата из 18. века. Ради потпоре, црква је уз певничке просторе добила два угаона стубиша и две полукружне аркаде. Трећу фазу представља барокни звоник који због своје пространости личи на припрату. Призиђивањем овог звоника, западни зид Пајсијеве припрате изгубио је своју функцију, па је у међувремену и уклонијен. Као резултат каснијих додградњи, изглед звоника и новог дела цркве потпуно одудара од најстарије цркве из средњег века. Ипак, Војловица је од несумњивог значаја за историју српске архитектуре, с обзиром на место и историјске прилике у којима се одржала до данас.

У цркви манастира Војловице данас су видљиви само делови некадашњег зидног сликарства. Оно је у знатној мери општећено приликом вишеструких паљења и разарања цркве од стране Турака. Сачувани делови живописа откривени су осамдесетих година прошлог века. Утврђено је да је црква била осликана три пута. Први пут осликана је крајем 15. или почетком 16. века. Од тог сликарства у олтару, у низи проскомидије, сачувана је представа као и Гостолубље Авраамово и мањи фрагменти у северној конхи. Црква је била пресликана током 18. века и од тог живописа сачуване су фигуре у олтару - Служба архијереја и поједини ђакони и апостоли, као и представа Ваведења Пресвете Богородице. Сматра се да је уметник који је осликао војловичку цркву, осликао и припрату Манастира Манастире и цркву манастира Драче. Он је свакако био надарен и вешт сликар који је неговао византијску уметност. Последни пут, пошто је претрпела страдање, војловичка црква је осликана почетком 19. века, али су остаци тог сликарства уклоњени да би се дошло до

старијих слојева византијског живописа. Војловички иконостас потиче из 1798. године. Захваљујући изузетном појетовању према Пресветој Богородици и преподобном Григорију, уз иконостас су са северне и јужне стране придојати раскошни тронови са иконама Богомајке и преподобног. Такво решење је јединствено и непоновљено у српској барокној пракси. Иконостас је изведен у духу барока и на њему су иконе Христа, Богородице, апостола, библијских прича...

Манастир Војловица већ вековима има своје светиње због којих у њега долазе верници ради поклоњења и молитви. Реч је о моштима преподобног Григорија Синаита, светог о коме се врло мало зна. Он је свакако био локални монах и подвижник који је, попут других Синаита, практиковао молитвено тиховање. У српску земљу дошао је са грчких простора. Његов спомен је касније итекако био поштован у манастиру. Мошти преподобног Григорија Војловачког чувају се у кивоту у манастирској цркви. Друга велика светиња манастира Војловице јесте чудотворна икона Пресвете Богородице. Данашња икона насликана је 1798. године, када и иконостас. Војловица је и пре ове иконе имала своје чудотворице, али о њиховој даљој судбини не зна сеовољно. Из сачуваних извора зна се да је данашња икона Пресвете Богородице била богато украсена тканинама и даровима. Свети Николај Жички је у време свог заточеништва у Војловици написао молебни канон у част ове чудотворне иконе Пресвете Богородице, назавши је Словесница.

Ризница манастира Војловице данас не постоји у виду уређеног музејског простора у ком би прописно били

изложени сви драгоценни уметнички, богослужбени и археолошки предмети, али је заметак ризнице начињен у виду сталне поставке појединачних експоната у холу манастирске зграде - првобитно приказаних на изложби "Манастир Војловица - обнова и заштита, конзерваторско - рестаураторски радови", одржаној у Народном музеју у Панчеву 1988. године. Поред предмета изложених овде, посебну пажњу заврећују портрети војловачких и других игумана, карловачких митрополита те вршачких и темишварских епископа, које су насликали најпознатији уметници друге половине 18. и 19. века. Један њихов број се данас чува у манастиру Војловици, а један у Народном музеју у Панчеву. Такође, вредне су спомена и бројне реплике Бездинске чудотворне иконе Пресвете Богородице. Манастиру Војловици припада и један панагијар. У манастиру се такође чувају и поједини лични предмети епископа Николаја Велимировића. Нарочиту драгоценост представља војловачка библиотека, већим делом сачувана

све до данас. Од рукописних књига до нас је доспео само Минеј за октобар из порушеног манастира Винче из 16. века. Међу старим штампаним књигама издваја се напред поменути Зборник Божидара Вуковића из 1538. године. Манастирски архив чува документа која потижу од друге половине 18. века до новијег доба и непроцењиве су историјске вредности.

Изградња гигантског комплекса Рафинерије наfte значајно је променила услове живота у манастиру Војловица. Након последње обнове манастира у више наврата је заснивано монашко општежиће, које није одржано на дуго време, тако да је манастир Војловица био претворен у парохијску цркву. Доласком игумана Димитрија 2007. године у манастиру поново живи монаштво и ова светиња поново постаје важан духовни центар Панчева као и целог Баната. После његовог упокојења 2019. године, за настојајеља манастира Војловице постављен је јеромонах Теодор.

Приредио
П. Андрејић

ЕКО: Рециклирај!

Слађана Смиљић рециклира

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклијажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чепом до осмеха". Осма тура чепова је предата, а прикупљање нове, девете, је у току. Акција се наставља и даље! У ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклијажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Ускоро нас очекује и једна новина - у дворишту ЈКП-а "Старчевац" биће постављен контејнер за прикупљање ПЕТ амбалаже (пластичне боце). Више о томе у наредном броју нашег листа.

- По предању, данашње модерно Старчево настало је насељавањем на ободу манастирског земљишта (данашња Улица ЈНА). Коинциденција је да је касније управо на том месту, у баштама насељеника, пронађен археолошки материјал који је сведочио светски познатој старчевачкој култури из периода неолита. Старчевачку културу наследила је винчанска.
- У туристичку понуду коју је Месна заједница Старчево формирала прошле године, поред обиласка старчевачког музеја, обе месне цркве и ергеле коња, налази се и могућност обиласка манастира Војловице.

STR "LUKA"
Lenjinova 37A Borisa Kidriča 61

Prodavnice mešovite robe

PEĆANIN PARKET
Porodična tradicija

Želite da vaš dom zasija u pravom svetlu, parket je pravi način za to.

Bavimo se postavkom novog, kao i rekonstrukcijom starog parketa, kao i postavkom LAMINATA i TARKETA

- Postavka
- Hoblovanje
- Poliranje
- Lakiranje

Način slaganja

- Lastin rep
- Riblja kost
- Mozaik
- Kocka

Da bi vaš parket dugo bio lep, a vaša investicija isplativa, pozovite nas!

061-54-54-007 Goran

**DISKONT PIĆA
"GAJVA"**

Veliki izbor pića po povoljnim cenama
veleprodaja pića
Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

radno vreme:
radnim danima i subotom od 09h do 17h

Ive Lole Ribara br. 10 Starčevo

**ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
“Водовод и канализација“ Панчево**

**Корисћимо
воду
рационално!**

Свратите код Лукића

Све на једном месту у Ул. Иве Лоле Рибара 81а

...а од сада овде можете платити рачуне на новоотвореном шалтеру платног промета!

* ПРОДАВНИЦА мешовите робе

* ПРЖИОНИЦА кафе

* РОШТИЉ на ћумур ВРХУНСКОГ квалитета!

НОВО У ПОНУДИ!

Свеже печена прасетина, златиборски сухомеснати производи, кајмак и салате за понети!

ИНФОРМАЦИЈЕ И ПОРУЦБИНЕ
064/125-72-30 и 013/633-545

* ПРАЊЕ ТЕПИХА савременим машинама

* САМОУСЛУЖНА аутоперионица

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41

Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним ценама следећу робу:

- * ЦЕВИ квадратне, правоугаоне, округле и поцинковане
- * водоводни, санитарни, канализациони и електроматеријал
- * електроде, брусни и резни алат
- * цемент, креч и беомал
- * гитер блок, монте, циглу и бетонско гвожђе

Хвала вам што кућујеће код нас.

Ketering kod Andre 013

sve sa ROŠTILJA
KUVANA jela

- riblja čorba
- svadbarski kupus
- gulaš gov. i svinjski
- grašak sa čuvtama
- paprikaš
- pasulj
- pomfrit, salate...

dostava na kućnu adresu

DOSTAVA svakim danom
08-21
060/680 69 87

RADNO VРЕME RESTОRANA svakim danom
08-23
osim nedelje (neradni dan)

КУЛТИватор

историја, култура и традиције

уређује: Далибор Мергел

Историја

Бака Ката Богданић

Најранији помени презимена Богданић у Старчеву јављају се 1777. и 1783. године и то у матицама умрлих. Из ових уписа дознаје се да су Маргарета и Михаел Богданић који су у то време преминули и сахрањени на старчевачком гробљу, рођени у Модрушу. Свакако је реч о старој граничарској породици колонизованој у Старчево из насеља у данашњој Републици Хрватској које је у саставу Општине Јосипдол у Карловачкој жупанији.

Богданићи који су у 20. веку живели у Старчеву своју струку кућу су имали у Улици Матије Гупца код данашњег броја 39. Била је то такозвана кућа на фронт с четири прозора која су гледала на улицу. Родоначенци ове фамилијарне лозе били су Тома и Јека Богданић довојачки Мештровић, односно њихов син Иван Богданић (1866-1911). Иван је био ожењен Глогоњком Аном која се довојачки презивала Жеравица (1869-1939). Ана и Иван су имали петоро деце. Најстарији син Тома је живот изгубио у Првом светском рату, а иза себе је из брака с Магдаленом Станом оставио ћерке Кату, удату Лексовић, и Агнеску, удату Радочај. Ђерка

Роза удала се у оповачку породицу Кирхнер, а син Марко је преминуо с 34 године и није имао потомака у браку с такође рано умрлом супругом Милком, довојачки Месерт. Следећи син био је Јоса Богданић, а најмлађа ћерка звала се Ана Богданић, удата Рајковић, која је са супругом Марком Рајковићем имала ћерку Розу удату Мајетић, Агату удату Злата (шипцинаме Караваја) и синове Тому и Николу Рајковића.

С обзиром на то да су остали мушки потомци Ивана и Ане рано преминули и нису имали синове, у породичној кући остао је да живи Јоса Богданић (1904-1968). Старији мештани Старчева памте га као человека никаког раста са шеширом и брчићима, вредног радника, или и љубитеља добре капљице. Јоса је био ожењен својом вршњакињом Катом која је потицала из породице Катић и с њом је имао сина Перу званог Бата (1929-1986), ћерке Марију звану Јеја (1927-1996) и Розу, удату у борчанску породицу Рестак.

Једна од упечатљивих и може се рећи култних особа у животу Старчева чијих се летњих посласица многи наши суграђани и данас радо

Киоск с делицијама

присете била је баба Ката Богданић довојачки Катић (1904-1973). Она је посластичарски занат испекла у Београду, али се након удаје за Јосу Богданића вратила у Старчево где су у центру отворили киоск на самом почетку данашње Улице маршала Тита, на углу недалеко од тада чувене кафана "Код Штимца". Била је то дуго година међу ретким приватним радњама у Старчеву, а посао је Богданићима добро ишао. Већину делиција производили су код куће, а остало су набављали путем велепродаје у Панчеву. Древни киоск је био мали офербан у зелено са прозорима беле боје, а у њему је било места само за једну особу и продајну витрину. Понуда је зависила од годишњих

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Лазар Стојадиновић.

Како те зову?

- Лаки.

Кад си рођен?

- 25. јануара 2009.

Како би себе описао у једној реченици?

- Веома позитивна особа.

Прошла је матура. Да ли ти је растанак тешко пао?

- Јесте.

Које наставнице ћеш пamtити?

- Љиљу, Зорицу и Јовану.

У коју средњу школу ћеш ићи?

- У електротехничку, смер администратор рачунарских мрежа.

Шта радиш у слободно

време?

- Тренирам или спавам.

Коју музику слушаш?

- Забавну.

Омиљена песма?

- Boosy "Лисица 2".

Омиљени певач?

- Петров.

Омиљена певачица?

- Цеца.

Шта ти је важно у музичи?

- Ритам.

Шта те опушта?

- Музика.

Шта гледаш на ТВ-у?

- Углавном филмове.

Шта не гледаш на ТВ-у?

- Ријалити програме.

Омиљени филм?

- "The Matrix".

Омиљени глумац?

- Милош Биковић.

Омиљена глумица?

- Јелена Гавриловић.

Омиљени спортови?

- Веслање и кошарка.

За кога навијаш?

- За "Црвену звезду".

Где излазиш?

- У Старчеву и Панчеву.

Шта си као мали желео да будеш кад одрастеш?

- Механичар.

Шта је за тебе љубав?

- Када некога волиш безгранично.

Чега се плашиш?

- Смрти.

Шта ти смета код других?

- Лажљивост.

Твоје врлине?

- Добар, духовит.

Твоје мане?

Лењост.

Најбољи другови?

- Милан, Томан, Стефан и Коста.

Најбоље другарице?

- Матеа, Милица и Андреа.

Шта би поручио младима у Старчеву?

- Колико год било тешко никад цигару у руке!

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

* SVE za grejanje

* SVE za struju

* SVE za vodu

* SVE za fasade

* SVE za gipsarske radove

* blokovi, cigla, građevinski materijal

* cevi, profili

* šrafovska roba

* okovi

* bicikle i prateća oprema

* akumulatori

* lakovi, farbe

* žice i komponente za ograde

* MIKS MAŠINA (miksovanje boja)

* sijalice za automobile i kamione

* Brisači šoferšajbne

* Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO

radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застављивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

Старчевачким шором

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Звонимиром Павлићем

Наш казивач у овом броју новина је Звонко, рођен 1942. године. У Старчево се досељава јула месеца 1945. године код баке и деке који су рођени Старчевци, а који су га игром судбине и одгајили.

У нашој рубрици "Старчевачким шором" у 333. броју "Старчевачких новина" већ смо имали прилику да чујемо део казивања Звонимира Павлића, углавном званог Звонко. Међутим, услед много нових информација, које је Звонко поделио са нама у међувремену, у овом броју ћемо ту причу допунити новим детаљима који илуструју живот инишег места средином прошлог века.

Прича ће се усмерити на живот у "шору" током 40-их и раних 50-их година уз осврт на Звонкове заједничке тренутке са дедом или тренутке под утицајем његових прича. Такође, даће се на увид неки лепи, по-мало филмски детаљи о старчевачким свакодневним дешавањима, који су данас готово у потпуности ишчезли.

"Живели смо у кући у Улици Петра Драпшина, број 35 (тада, а данас негде око броја 105). У то време у мом компилику није било пуно кућа. Од раскрснице улица Петра Драпшина са улицом Наделском, су у мојој улици на 100 метара ка раскрсници са Зимском улицом, биле свега око три куће. Све је било скоро празно. Ту је био и један велики плац од деда Румила на коме се рецимо данас налази четири, пет кућа. Преко пута је, такође, било много мање кућа. Од Јесесе улице до Надела било их је исто свега неколико. Цела Наделска улица, од Матије Гуцка па ка Наделу, скоро да није имала кућа. Нас који смо ту живели су зато звали "утринаш" јер су се ту некада куће подизале на утринама. Мој деда Никола, у чију кућу сам се и доселио,

рођен је 1893. године и био је школовани музичар и оргуљаш у цркви Св. Маурица. Од своје шесте године учио је да свира тамбуру, а на часове је ишао код једног учитеља, Немца, у Омољицу, и то виште пута недельно.

У времену касних 40-их година, 20. века, како ми је деда причао, није било много чега за разоноду. Игранке су биле једном недељно. Зато су људи организовали саборе. Окупе се тако увече негде на шору, па причају или се веселе. Мој деда, пошто је свирао тамбуру, знао је некада да засвира тако испред куће на клупи. Онда је ту увек било некога ко зна и да пева. То су брзо прихватиле компаније па се проширило као место окупљања. Тако се испред наше куће забава заређала свако вече. Мој рођак, деда Марко Гердић, направио је бубањ од јареће кже. Понека баба из компилика је знала да одсвира нешто на фрули. Тако се ту направило народно весеље. Брзо се то прочуло и даље од компилика, па су почели да долазе и млађи људи и направиле су се игранке, скоро свако вече. Долазили су, чак, и из "великог сокака". Долазили су и парови, а неки су се од њих после и венчали. Међутим, када је то дошло до власти, позвали су деду на разговор да га питају "шта он то тамо ради". Узалуд је објашњавао да је то потреба за разонодом и да не раде ништа лоше, ипак му забранише да таква окупљања и даље одржва и виште се то није правило у виду музицирања. Међутим, остало је свакако да се народ увече окупља на причи или другим поводом. Тако су се окупљали и како би се слушао радио. Била је, сећам се, еми-

Никола Павлић (седи са лева) у оркестру, из 1920-их

сија недељом увече у осам, која се звала "Весело вече" (смитовање је почело 1949. године). Тада се радио стављао на прозор од куће, а на улици се окупи народ, поседа на клупе и слуша. Тада популарни глумци Бранка Веселиновић, Мија Алексић, Чкаља, Гута Доброчанин и други су читали различите шале на које се сви смеју и након завршетка емисије.

Током 50-их година, деда је свирао тамбуру и за неке приредбе или за празнике у месту, на пример за Дан републике или Дан бораца. Тада су се приредбе увек посебно спремале и изгледале су тако да се увек прочита један реферат о томе шта тај празник значи. Генерације од 1936. до 1941. годишта су код мог деде училе да свирају. Његови ученици су на тим приредбама свирали државну химну или интернационалу. Све је било у организацији Социјалистичког савеза. Свирало се по нотама. Имали су и пултove на бини па је све изгледало онако "право" и као треба. Зато се и каже када је нешто добро да је "све на ноте". Мој деда им је у тим моментима дириговао. Пошто су и ученици били добри музичари свирали су и у шуми поред

данашњег насеља Шумице за Први мај, где су се организовала масовнија окупљања уз славље.

Имали смо нашу њиву у делу атара код "жуте пумпе" у коју смо одлазили за време пољских радова. Деда, пошто је био звонар у цркви, морао је да звони у шест часова ујутро, затим у подне и увече у 18 часова. Људи углавном тада нису имали сатове да носе, па им је тај звук био сигнал у пољу колико је сати и када да крену назад. Деда је зато имао лен сат на ланац који је проверавао, како би могао да се припреми за звоњаву. Он није пропуштао јутарњи одлазак до звона, међутим, за друге две звоњаве сам некада ишао и ја. Тако се сећам када смо у њиви, а ближи се подне, он мени да кључ од цркве и сат, па ја кренем до цркве. Када дођем до ње, мало сачекам, гледам у сат и тачно сам морао у секунду у подне да звоним. Морао сам да бројим до шездесет и да вучем канапе од звона. То значи да звона треба да звоне нешто преко једног минута. Исто сам тако понекад ишао и увече. Када је зима, то је било чешће, а онда је у шест сати после подне већ мрак. Како је црква била мало

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

запуштена и имала је разбијене прозоре, сове су знале да уђу унутра. Са обзиром да није било светла у цркви, а треба да се попињем на звоник уз степенице, већ када отворим врата, сове се разлете. Тога сам се бојао и било ми је страшно сваки пут, али сам ипак помагао.

Ту у риту, у близини "жуте пумпе", била је једна чуварница од чика Лазе, мислим да се презивао Живановић. Била је слична као ове што су на бедемима. Имала је кућу, штале, мању економију. Данас се ту види пар дрвећа и неки јоргован који као да сведоче да је ту некад нешто било. Била је и једна чуварница на "Мирковом каналу". У њој је чувар био Мирко Ковачић. Код ње је била устава и шлајз. Вода је долазила из тог канала и уливала се у Надел. Ту смо се купали као деца. Мирко, чувар, је ту ватаро рибе тако што загради нечим воду код ћуприје и само их покупи. Толико је рибе било. Тада је канал био повезан са Црном баром код Ковина.

Као дечак волео сам да иде на Надел. Та речица нам је била за клизање, купање, риболов... У сваком годишњем добу за нешто. Мој брат Ивица Павлић, он је 1937. годиште и такође је свирао у тамурашком оркестру мого деде, ме је свуда водио на пецање. Ишли смо и на Дунав. Надел је зими знао да лепо заледи. Ледила је и Поњавица (данас "први канал"), па смо се и ту често клизали. Зими смо знали да играмо и хокеј по тим разним барама и местима која добро заледе, нарочито у риту. Направимо неке примитивне штапове, пак направимо од неке дрвене плочице коју нађемо, док смо сличуге знали да направимо од костију, јер је ретко ко имао праве. Од костију су се сличуге правила тако што су се узимале неке веће кости, обично потколенице краве или коња, са сточног гробља. Оно је било у риту до данашње прве шуме. На кости се тада стајало као на скије ако се лепо заглави нога између зглобова коске. Пошто је то било мало нестабилно, није могло да се фине клиза, већ је било боље да се одгуре са нечим док сте на њима. За те потребе смо узимали штап на који набодемо ексер на врх, па се одгурјемо. Ја сам имао праве сличуге али распарне. Односно имао сам и леву и

десну сличугу али од различитих произвођача, јер сам тако набавио. Мени је било важно да су доле оне "гвоздене", па сам могао да лепо клижем по леду, што сам обожавао. Када дува кошава, изађем на Надел па се од "белог брега" некако изклижем скроз до ћуприје (моста ка Омольици). Онда се оданде на назад пустим, па ме ветар само носи. Све ми ветар у леђа гура. Тако сам знао по неколико пута за дан. Надел је и тада имао доста трске, али је по средини било све чисто, барем сигурно од "ваљаре" до "белог брга".

Лети је на неким месецима на Наделу било и плажа. Једна од плажа је била "код Павлића" (данас негде на потезу код адресе Ул. Матије Гупца 135). Тако смо је звали јер је била близу Павлићеве куће (данас око адресе Ул. Иве Лоле Рибара бр. 117) која је била кафана, па се до плаже ишло поред ње. Плажа је била доле са набијеном иловачом, па никде није било блата. Кафана "Код Павлића" је активно радила током 40-их година, а до 50-их је већ престала. Имала је дрвене столове испред. До ње се долазило углавном коњским колима која се ту паркирају. Кафана у Горњем крају је била и код Јосе Пољака (данас: Ул. Иве Лоле Рибара око броја 55). Он је такође свирао у оркестру код мого деде. Фотографија тог оркестра је данас у музеју. Тада је оркестар свирао и по хотелима, већим панчевачким кафанама попут "Славине" или "Пиваре", затим у Македонији у Скопљу и био је доста добар. Те кафане се активно сећам јер знам да су ме слали код Јосе по пиво да купим. Она је трајала тако некде до почетка или средине 50-их година. У њој су се одржавале и игранке.

Волели смо на Наделу и да пецимо. Пецаљке смо правили обично од изданака јасеновог дрвета. Они су били јаки и савитљиви. Најлон купимо или нам набави неко од старијих када иде у Панчево. Пецило се и на дупли конац на који се завеже удица. Ја сам са тим најчешће ишао код "Мирковог канала". Одаберем добро место некде између шевара, загазим у воду до мало изнад колена. Место је било врло важно да се добро одабере. Тајна је била у томе да је постојао црни и бели рогоз поред обала. Црни рогоз

има на врху стабљике као неку црну бакљу. Бели рогоз је савитљив и испуштао је неку слуз. Од њега су се правили канапи за визивање жита у снопове. Шаран је волео ту слуз и ту се сакупљао. Тако је било важно да се нађе чистиница поред белог рогоза, затим се стави

глиста на удицу и чека се. Знао сам да упецам по 3-4 комада лепих шаранчића. У Наделу је било баш много рибе. Све док сам ишао у основну школу то знам сигурно, а то је до 1957. године.

(наставиће се)
М. Ивошевић

Златна фрула Србије

Наш суграђанин, фрулаш Алекса Милетић постигао је огроман успех у јулу месецу освојивши прво место у категорији - савремено свирање, на Сабору фрулаша Србије у Прислоници и понео титулу *Златна фрула Србије за 2023. годину*. Овај сабор у

Прислоници код Чачка, назван "Ој, Мораво", има традицију дугу 36 година, а ове године је окupио око 200 најбољих фрулаша из целе наше земље који су се надметали у два такмичарска дана у више категорија.

Алекса је претходних година већ учествовао на овом такмичењу и освојио друго и треће место. План му је да вредно вежба и усавршава се како би остварио још две победе и тиме стекао звање мајстора фруле тј. *мајсторско писмо*.

После завршене Ниже и Више музичке школе "Мокрањац" у Београду, Алекса је ове године уписао Музичку академију у Београду, смештну етномузикологија.

M.J.

Погребно предузеће Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностраница
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

ВУКОВАЦ

Страна ученика ОШ "Вук Ст. Каракић"

Радови ученика

Подвиг моје дружине

Подвиг се везује за узбудљиве и храбре активности пуне изазова које ће нам заувек остати у сећању.

Понекад и не размишљамо о последицама које нас могу сачекати. Једна од узбудљивих ситуација мене и мојих другара била је та када смо заједно седели поред речице и пецали. У једном тренутку се нешто ухватило за штап који је био код мого другара и повукло га у воду. Остали другари и ја смо направили дрвени чамац како бисмо лакше дошли до њега и извадили га из воде. На крају је почело да попушта и сва срећа, на време смо сви изашли из воде са њим. Вода није била дубока на срећу, али је другар био уплашен и није смео да се помери. То што га је повукло у воду била је огромна штука која је касније завршила на роптиљу и била је баш укусна.

Било је висома узбудљиво, али исто тако и напето. Драго ми је што смо помогли другару као и што смо на крају добили укусну вечеру. Ова ситуација је за нас била један велики и узбудљив дан који ће заувек памити.

Немања Ђорђевић 6/3

Изграј фолклор у Куд-у "Неолит". Прошли године описали смо заједно на Тару, планину у Србији.

Сви су били баш узбуђени. Дружење на Тари је орханизовао Урош, с ким је загаранишован добар провод. Путиловали смо дуже него очекивано, али дружина је била распетана, ћуна шале и смеха. Пути је био узбудљив, велике кривине и посматрана на Дрину. Одмаралиште је било прелепо! Сасијоји се од центаралног хотела и ресорана, а око њих су бунгалови са собама. Одмах смо се смештили и распоредили по собама. Сутрадан, после доручка ишли смо на рафтинг. Сви смо били срећни. Када смо се приближили кампу, одустајали су један по један. Без икакво размишљања о последицама кренула сам у нови изазов са својим другарицама. Припрема и сам доживљај вам не можу описати. Кренули смо, ту је било суза, вриске. Мислила сам да ће ми срце стапити, али била сам сигурна да то могу као и сви они. Река нас је носила пребрзо, вода која нас је залјускивала била је изузетно хладна. Прелеја природа, забава, дружење и авантуру можеш да доживиш одласком на рафтинг. Одлична екипа коју сам имала тамо и нова познаност су једно велико богатство. Кад смо описали до одмаралишта, причи никад краја и сад, када се на пробама сејим што, увек падне нека шала за оне који су били кукавице у томом моменту.

Ову авантуру бих волела да поновим, помало ризичну, узбудљиву и ћуну изазова.

Магдалена Јовановић 6/3

Сваки летњи распуст је нова авантура за мене, али морске авантуре су ми најдраже. Летовали смо у Грчкој, у месту које се зове Ставрос. Други пут смо били тамо и било нам је добро познато. Упознали смо пуно нових другара. Била је ту Ива из Новог Сада и три другарице из Македоније, Анабелу, Тамару и Татјана. Спријатељили смо се са њима и сваки дан смо проводили заједно на плажи. Једне вечери, док смо шетали, питали смо родитеље да се шетамо мало сами. Допустили су нам. После краћег времена схватили смо да смо се изгубили. Тада смо наишли на луна-парк, ушли смо и забавили смо се. Било нам је лепо. Видели смо Ивиног тату и отишли смо до њега. Нисмо му рекли да смо се игубили.

Доживели смо велику авантuru и било нам је забавно и лепо.

Теодора Танасијевић 6/3

Необична породица

Породица је саставни део свакијег живота. Она нам пружа љубав, топчину и срећу. Свака породица се разликује по презимену и члановима. Моју породицу чинимо тата, мама, брат и ја.

Посебни смо по томе што имамо веома необично презиме и то што сваки члан има разноврсне особине. Мама је према нама нежна и брижна, али често може да промени расположење. Тата је често заузет послом, али увек нађе временса за нас. Труди се да обезбеди све што нам је потребно. Када је био мојих година обожавао је животиње и кућне љубимце. Док са друге стране, мама их уопште није волела. Необична ствар у вези са мојим братом и са мном је то што је он за своје године доста висок, а ја сам за своје веома ниска. Брат и ја смо тотална супротност једно другоме, али се поштујемо и делимо ствари баш како су нас родитељи научили.

Породица ме је пре свега научила да будем поштен човек и да буду искрена о свему. Иако се некад посвађамо међусобно, знам да су увек ту за мене и да су ми највећа подршка.

Нађа Ресник 6/3

Моја прва бајка

Био једном један ратник који је живео са својим са женом и троје деце на острву.

Као мали је растао у породици којима су змајеви били кућни љубимци. Ратник је имао својих девет змајева. Једне ноћи, острво су напали пирати. Пет бродова који су имали 13 топова, али нису имали муниције када је ратник видео непријатеље схватио је да се враћају из рата и да су сви веома уморни. Причао је са капетаном и донео је одлуку да попушта својих девет змајева да им се нађу у неволи и да се гусари и пирати безбедно врате својим породицама.

Захваљујући својој доброти, ратник, који је био храбар, одлучан и борбен. Учествовао је у борбама проглашен за краља и живео је срећно до краја живота.

Маја Јаковић 3/2

Омиљено годишње доба

Волим дах пролећа како тихо и нечујно долази у наше животе. Пробуди у нама најлепша расположења. На нашим личима су бескрајно велики осмеси.

Пролеће ми даје додатно енергију, снагу и живењност. Осећам свежину у ваздуху. Стојим поред куће и слушам цвркнут птица које су осетиле лепе и топле дане. Осећам мирис цветова и дивим се њиховој лепоти. Све је постало лепше и веселије. Крошње дрвећа толико се ките нежно белим розим цветовима и зеленим лишћем. У тек изниклој трави извирују плаве љубичице, жути маслаччи и беле раде. Пролеће осећам на сваком кораку. Све жубори, зуји и бруји, немирни лептири својим шареним крилима лете са цвета на цвет. Сунце се весело поиграја са облацима. Дивим се тој лепоти око себе. Пролеће увек пронађе начин да нас изнади и да се усели у наша срца. Док осећам дах пролећа осмех је на мом лицу, срећа је у мом срцу. Са тим осећањем признајем да је све чудотворно. Пролеће је реч која описује срећу и лепа осећања.

То је годишње доба које нема ни једну ману. Зато, осећајмо и увек ужијавамо у пролећним данима и свему лепом што нас окружује.

Бојана Савић 6/3

ПИЛАРА КОРПА ШОП

Ул. Бориса Кидрича бр. 2

- * Ринфузна роба
- * Био-йројрат
- * Свеже и стрзнућо боће и юобрће

НАШИ јуни рафоби
за ВАШЕ јуне кесе!

ПЕЧЕЊАРА

Код Луке

РАДНО ВРЕМЕ:
радним данима: 7:30-19;
суботом: 7:30-17; недељом: 7:30-13.

ПОРУЦБИНЕ: 063/709-7846

* суво месо * домаћа сланина * чварци *
* домаћа масти * печеница
* и јошмного домаћих производа!

**ПРАСЕЋЕ и ЈАГЊЕЋЕ УВЕК
СВЕЖЕ ПЕЧЕЊЕ**

Бориса Кидрича 12, Старчево

Марјан Ђуришић, Старчевац у Енглеској

Зелена трава дома МОГ...

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја нашег сада већ тридесетогодишњег локалног листа је Старчевац који већ дуже време живи у Енглеској, али је срцем и душом и даље у свом месту.

Овде је био познат и као бубњар локалног рокенрол бенда "МЛО" из деведесетих, а можда и више по тешкој и не-ретко трагичној животној причи, која га је малтене све време пратила, али се он храбро носио са свим тим искушењима. Реч је о Марјану Ђуришићу, рођеном 1973. године у Панчеву, од мајке Радивојке и оца Звонимира (страдали 1990. у језивој саобраћајки), уз млађу сестру Петрицу. Основну школу завршио је у Старчеву, па средњу у Панчеву, а потом је радио "АТП"-у, док се несрћених деведесетих, попут многих, сналазио како зна и уме. А онда је, након свега тога, 2002. године отишао у Грчку, где је неколико година радио на рибњаку. Тамо је упознао и супругу, Енглескињу, с којом је 2004. године добио кћер Меган (17), која је нажалост преминула пре годину и по дана. Марјан је у међувремену добио још једну ћерку - Ели (18), као и сина Чарлија (15). Живи и ради у Енглеској већ 19 година, а недавно је с децом био у Старчеву, у које неутаживо жели да се врати чим тамо, у "белом

свету," стекне први услов за пензију.

Како је одрасао мали Маки?

- Рођен сам у породици Ђуришића, чија је фамилија једна од највећих и виђенијих у месту, нарочито у мом крају око "великог сокака". Иначе, ћаље је био познат аутоелектричар и добар мајstor, а радио је и у "АТП"-у, где ми је и мајка неко време била запослена, док је у остатку времена била домаћица, што је некад било обичај. Најпре смо живели на углу улица ЈНА и Панчевачки пут, да бисмо међувремену направили нову кућу, у Пролетњој, преко пута "Ђерма". Шта да кажем, откад знам себе имао сам неки додир са Западом, пре свега зато што ми је рођени деда по оцу од шездесетих радио у Немачкој, одакле сам добијао чоколаде и друге ћаконије, када је то овде било ексклузива. Само детињство проводио сам с гомилом рођака Ђуришића, или најбољи другар ми је био Зоран Шкрбић. Толико смо били повезани да ако један од нас двојице не оде у забавиште, није хтео ни овај други. Углавном смо одраслали на улици без асфалта, код споменика, између старе и нове куће. Било је много фудбала и то улица против улице, па клиери, праћке, крађе трешања, пеџања по риту, нарочито хватање риба рукама на "првом" или

"другом каналу", па све до Дунава. Памтим да је тако једном поменути Зоран "позајмио" културатор од Живе Ђуришића и онда смо се до изнемогlostи возили по риту, а ја на kraју ухватим шарана! Какав догађај у том добу!

Школовање...

- У забавишту сам провео две године и онако дечачки био заљубљен у васпитачицу Веру. Памтим и једну приредбу, када смо стајали у некој врсти и свако је требало нешто да одрецију. Био сам толико фокусиран да нисам хтео да питам васпитачицу да ме пусти у тоалет. И кад је прошао мој ред нисам стигао да то обавим где треба, већ сам се унередио директно у гађе. Васпитачица је то приметила и послала ме кући. Отишао сам пешке, наравно, пресвukaо се и брже-боље вратио назад. Потом сам ниже разреде похађао у "доњој школи" код учитеља Милета Филиповића, за којег ме вежу само најбоља сећања. Исто важи и за само одељење, а што се тиче друштва, најближи су ми некако били Зоки Спасеновски, Влада Филиповић, па комшије из мој краја Саша Драмићанин и Беким Ajvazi, као и Драган Мадић, премда тада можда нисам увек био најправичнији према њему. Иначе, ми "доњопшколци" сматрани smo

аутсајдерима и "индијанцима", а ови у центру су били као неки "мејнстрим". Не знам да ли нам је то донело штете или користи, али мислим да смо некако били поштенији и чистији у души. Када смо кренули у четврти разред у центру, основано је и четврто одељење, у које сам и ја прешао. Тако сам се умешао међудецу из других крајева и, на неки начин, лакше превазилазио такозвани комплекс "доње школе". После неког времена су нас поново вратили у некадашња одељења, а разредни ми је био Власта Мадић, којег памтим као строгог, али правичног. Једанпут ме је тако послао на шишаше, јер сам пустити мало дуже репове, због "ширих видика" и пре свега рок музике којој сам нагињао. Све у свему, био сам мало несташнији, али у суштини мирне нарави и добар ученик.

Младост..

- У међувремену сам веома волео спорт, па сам играо фудбал за "Борац", тренирао карате, кошарку... Истраживао сам много више него други и лакше се уклапао у нове средине. Тако је почела и средња школа, која је ишла добро, све док ме није "ударио" пуберитет у главу; почеле су и девојке да се појављују, а неизоставан део тог времена био је и фудбал. Као страстни "Звездаш" памтим да сам побегао из школе како бих гледао чувени меч са "Миланом" у Купу шампиона. То је узело маха, па сам понављао разред. Мој отац је био прилично реалан и понудио ми је две опције: или да завршим школу или да почнем да радим и да учим ванредно, што сам на kraju изабрао. Тако сам се у "АТП"-у запослио као помоћни радник 1990. године.

Уследила је стравична несрћа..

- Поменуте године додогодила ми се велика трагедија. Наиме, моји су кренули на годишњи у Куршумлију, заједно са сестром, али без мене, јер нисам имао годишњи, па сам остао да чувам кућу. Тог кобног дана нашли су на пружни прелаз без рампе, а ћаље, иако је био изузетан возач, не знам из

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ "ЂЕРАМ" ТРЕБА ДА СВРАТИШ

* СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ

* ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА

* ТАМБУРАШИ

* РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
ђерам
старчево

ког разлога није видео воз. Почео касно да кочи и догодио се ужас: оба родитеља су погинула готово на месту, док је сестра, која је спавала на задњем седишту, преживела малтене без иједне копче. Тада нас двоје остајемо практично сами и креће борба за голи опстанак.

Посао...

- Годину дана након тога креће лудило у земљи, као што знамо, ратови и све остало. Ја непуних 18 година, а сестра 13, па сам наставио да радим како бих нас некако прехранио. Ускоро сам отишао у ЈНА, где сам био последња генерација, са Словенцима, Хрватима и осталима. Све се то после два месеца растурило, али ја на срећу нисам био на фронту, већ у позадинској јединици и то са суграђаниним Марјаном Марјановићем. Након "скидања", стигла је инфлација, чекови, преживљавање у најгорем смислу те речи. Било је свега и свачега - од ко-нобарисања до шверца. Битан је емоционални моменат за мене додгодио се када сам 24. новембра 1992. године напао девојку која се звала Мариола. Знао сам је из основне школе и заволео је од прве секунде. Једноставно, никад ни пре ни после нисам неког тако волео. Нажалост, уследила је још једна трагедија, јер је она, због неких неразјашњених околности, одузела себи живот у мају 1993. године. Тако сам три године након губитка родитеља, изгубио сам и љубав свог живота. Право је чудо да у неколико наврата нисам отишао на онај свет да се придружим најдражима...

Приватан посао...

- Радио сам заиста све и свашта. Било је ту и много зе-зања, попут свирки са бендом "МЛО", који смо чинили Килки, Гриња, Рестак и ја. И све је то тако трајало до 1999. године и бомбардовања, које ми упркос свему није остало у тако лошем сећању, пре свега због лепог дружења. Ипак, 2001. године схватио сам да ћу, ако останем, завршити лоше, па сам одлучио да напустим земљу. Успео сам да добијем колективну визу за Грчку, где је био зетов брат, који се већ какотако снашао на Пелопонезу. Рекао је да може да ми обезбеди посао. Отишао сам и нису ме сачекале никакве куле и градови, већ тежак рад, али и предивна земља и добри људи. Радио сам дugo на рибњаку на

Марјан Ђуришић

неком острвцету, што је било веома напорно. Чак сам сваки дан путовао бродом тамо и назад. У једном моменту су Грци дозволили да останем легално уз неку "зелену карту". Брзо сам се снашао и успео да се прилагодим, а стицајем околности упознао сам групу Енглескиња од којих је једна постала моја супруга. Били смо обоје странци, па нам је било лакше заједно. Напредовали смо и у међувремену смо добили и ћерку. Испоставило се да она има специјалне потребе и због ње смо одлучили да одемо у Енглеску, због њеног лечења. Тамо су нас примили њени родитељи, а потом смо се и венчали, што је било услов да добијем посао. Тада сам имао 30 година и запослио се у фирмама у којој сам брзо напрадовао и за три месеца постао вођа смене. Једноставно, морао сам да дам све од себе и ништа ми није било тешко, јер сам имао болесно дете. Тако сам доспео у ниво где сам постао шеф Енглезизма. Моја радна етика је била да дођем пола сата пре радног времена и да изгарам на послу у сваком моменту. Морам да кажем да они то знају да цене. Радио сам у "аудију" и "фолксвагену" на одељку где смо продавали делове и увек сам био у додиру са муштеријама.

Породица...

- Поред старије ћерке Меган, која је рођена 2004. у Грчкој, у међувремену ми се 2005. године родила још једна ћерка, Ели, а потом и две године

касније син Чарли. Нажалост, Меган је преминула 2021. године у новембру. Била јој је потребна нега 24 сата и није могла да комуницира, али смо се борили да јој помогнемо највише што можемо до последњег трена. Поред осталог, због ње сам долазећи у Србију, возио и по 36 сати и зато сам нарочито поносан. Морам да споменем и проблеме с послом и то након што се десио "Брегзит". Како је моја виза била валидна, али у папирном облику, а важила је само дигитална, практично је нисам имао. Нашао сам се у страшном "каналу", с обзиром на то да ми је поред свега дете у том моменту умирало. Дошло је и до тренутка да морам да се вратим у Србију, али зато што је био постковид период нисам имао ни визу. Ипак, вероватно ми је Бог помогао да добијем савет од неке добре жене и не-како сам успео да дођем до посла у "Бритиш петролеуму", што је нешто као НИС овде. Били су коректни и примили ме

и пре него што сам добио дигиталну картицу. Тренутно имам позицију заменика менаџера на огромној бензинској пумпи што није лоше.

Старево, данас?

- Мени је све овде супер. Када напуним 55 година стичем услов за пензију и надам се да ћу моћи да се вратим у своје омиљено место. У међувремену сам себи изградио кућу. И деца су изразила жељу да дођу овамо, без да сам и једном речју на то утицао. Веома воле да су овде, као и нашу храну, људе. Новака и Србију, генерално. Чарли игра крикет и релативно је добар, па је чак ступио у контакт са клубом у Србији и одушевљен је тиме

Тако говори овај љемениш Старчевац у души, којег живој није мазио и бацао на разне сирене свећа, а суграђанима поручује:

- Није тамо преко трава зеленија него овде, а свуде има и предности и мана.

Јордан Филиповић

ХОЋЕТЕ "СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ" НА КУЋНУ АДРЕСУ?

Уколико желите да "Старчевачке новине" добијате на кућну адресу, обратите се редакцији СН или у МЗ Старчево (тел. 631-144). Уплатом поштанских и трошкова слања од 50 динара по примерку за Србију, односно 250 динара за иностранство, обезбедићете редовно добијање "Старчевачких новина" на вашу кућну адресу или на адресу онога коме желите да их пошаљете било где у свету!